

ISRAËL IN DE WOESTIJN 5

Het volk Israël is na 50 dagen bij de berg Sinaï aangekomen. Grote problemen zijn er geweest op hun tocht door het woestijngebied. Nu zijn ze op een plaats gekomen, waar veel zal gaan gebeuren met het volk. Ze waren er nog maar 3 dagen, toen zijn ze veranderd van een volk in een koninkrijk. 'Een koninkrijk van Priesters', heeft De Heere gezegd. Dat zijn ze nu. En een koninkrijk heeft een Koning en dat is de Heere Zelf. Beter en machtiger kan het niet, toch? De Heere had steeds gezegd: 'Jullie moeten naar mij luisteren en gehoorzamen en ik zorg dan voor jullie.'

Wat een rijkdom, mijn beste lezer, als je te horen krijgt: 'Ik zorg voor je!' Vooral als dat wordt gezegd door de Almachtige, de Alleswetende, de Alleskunnende, Die ook Eigenaar is van heel de schepping, lezen we in Exodus 19:5. Dan ben je toch gerust. Dan zal Hij het ook doen, want wat Hij zegt, dat gebeurt. Maar dan reageert het volk raar en geeft het de Heere een raar antwoord. Exodus 19:8: 'Alles wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen.' Het volle vertrouwen is er niet blijkbaar, maar ze zullen de Heere wel een handje gaan helpen. Weg is de genadetijd voor hen.

Hier begint het werkverbond voor Israël. Let wel, het is een verbond dat de Heere met het volk Israël sluit. Wij zijn heidenen, dit verbond is niet met ons heidenen gesloten. Wij leven in het genadeverbond, dat door de Heere Jezus tot stand is gebracht. Het Nieuwe Verbond door Zijn bloed. Hij heeft geroepen aan het kruis op Golgotha: 'Het is volbracht'. Anders vertaald: 'Alles is gedaan en betaald'.

Hoe is het nu met ons, leden van het Lichaam van Christus? Door Zijn doen en betaling zijn wij (de gemeente) het eigendom geworden van de Heere. Meer nog, wij zijn geen koninkrijk geworden, maar het lichaam van de Heere Jezus, Die de Zoon is van God, de Vader. Daardoor zijn wij ook kinderen van God, de Koning, geworden door de wedergeboorte, door Gods Geest. Nu ik dit schrijf is het koningsdag in ons land. Daarom vraag ik u: 'Staat u op de stoep te juichen of staat u op het balkon? Geestelijk gezien?' Want door het liefdevolle werk van de Heere Jezus, bent u een kind geworden van de grote Koning en dus mag u op het balkon staan, snap u dat?

De wet. Omdat zij nu een volk zijn geworden met en van een koning, moet er een wet komen, die wordt uitgevaardigd door de Koning. Een wet, die het volk moet houden door de wil en naar de wil van de Koning. Het is een wet, die goed is en die de samenleving van het volk goed stuurt. Die wet, zo'n goede wet ontvangt het volk. U kunt dat lezen in Exodus 20.

'Die wet is goed', schrijft Paulus, maar hij is niet bedoeld als een middel om het eeuwige leven te ontvangen. Daar zijn geloof en wedergeboorte voor nodig door Gods Geest, zoals we al hebben gezien. Bovendien is die wet voor Israël en niet voor ons heidenen. Hebben wij dan geen wet? Zeker wel! U kunt hem lezen in het boek Handelingen 15:19-20. Daar is een vergadering geweest van de apostelen over de kwestie, of de heidenen de wet van Mozes moeten houden of niet? Zij besluiten door de leiding van de Heilige Geest het volgende: 'Daarom ben ik van oordeel (Jacobus), dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastigvallen, maar hun schrijven dat zij zich hebben te onthouden van wat door de afgoden bezoedeld is, van hoererij, van het verstikte, en van bloed.' Vers 29: 'Vaart wel!'

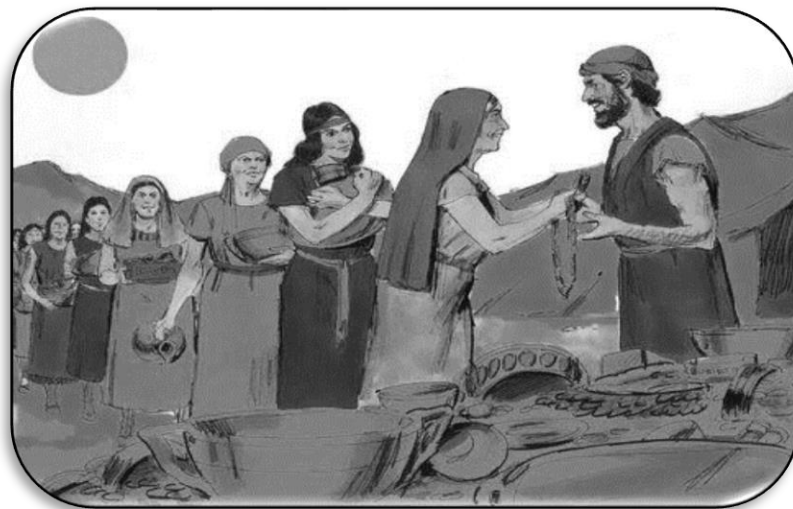

Wetten zijn nooit, welke dan ook, bedoeld om er behouden door te worden. Geen enkele wet geeft de mens het eeuwige leven. Dat kan enkel door deel te krijgen aan het nieuwe leven door de Heere Jezus gebracht aan het kruis en Zijn opstanding uit de dood op de derde dag. Het volk heeft dus nu een Koning en ze hebben een wet van die Koning - de 10 geboden genoemd. Nog veel meer wetten hebben ze ontvangen van de Heere via Mozes - Exodus 21-24.

Ze zijn op reis naar hun eigen land Kanaän. Wat prachtig, toch? Maar nee, ze krijgen nog veel meer. Mozes heeft het niet voor mogelijk gehouden, dat hij zo'n opdracht van de Heere zou ontvangen. Hij is nog steeds op de berg en de

Heere spreekt tot hem en zegt in Exodus 25:8: 'En zij zullen mij een heiligdom maken, en Ik zal in hun midden komen wonen. Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u toon, het model van de Tabernakel en het model van haar gerei.'

Ik probeer even Mozes te zijn, toen daar op de berg. Het kan natuurlijk niet, dat begrijpt u, maar toch! In gedachten ben ik daar en hoor ik wat er wordt gezegd, en door Wie het wordt gezegd! Ik grijp met beide handen mijn hoofd en val voor die stem op de grond, denk ik. Mozes had al een probleem, want de Heere had hem uitgebreid gezegd, wat hij allemaal bij het volk moest verzamelen. Goud, zilver, koper, edelstenen, kleurstoffen, specerijen, zalfolie, diverse kleden, hout, en nog veel meer - Exodus 25:1-7. Hij zou gedacht kunnen hebben: 'Waar is dat toch allemaal voor nodig?'

Nu begint hij het te begrijpen en tegelijkertijd begrijpt hij er helemaal niks meer van! Omdat God, de God van Abraham, Izaak en Jacob midden tussen hen wil komen wonen! Ja, ze wonen zelf allemaal in een tent, grote tenten en kleine tenten, mooie en minder mooie. Maar dit, wat hij nu hoort, dat kan toch niet. De God van de hele schepping, van al het onbegrijpelijk grote en van het niet waar te nemen kleine. Hij, Die juist tot hen heeft gezegd: 'De hele wereld is van mij', die God komt ook in een tent wonen te midden van hen in de woestijn. Dat is toch niet te begrijpen? Wat moet de Heere toch veel van dat volk houden om dat te willen?

Wat denkt u van uzelf, mijn lezer? Het is dezelfde God, Die in u woont, niet bij u, maar in u, begrijpt u dat? Sterker nog: Wij zijn een tempel van de Heilige Geest en geen tent, maar een tempel. In 1 Korinthiërs 3:16 staat: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel bent en dat de Geest Gods in u woont?'

De tabernakel, die Mozes moest gaan bouwen, met de materialen die door het volk moesten worden bijeengebracht, zou heel mooi worden. Hij moest hem maken precies volgens Gods voorschrift. En dat is nog niet genoeg. De Heere laat hem ook nog de tabernakel zien, die in de hemel is, de echte. Zo moest hij worden nageemaakt. Maar door wie?

De Heere voorziet in alles, mijn lezer. Hij wijst twee mannen aan. In Exodus 31:1-6 lezen we: 'De Heere sprak tot Mozes: 'Zie, Ik heb bij name geroepen Besaleël, de zoon van Uri, de zoon van Chur, uit de stam Juda, en hem vervuld met Gods Geest, met wijsheid, inzicht en kennis, en dat voor allerlei werk, om ontwerpen te bedenken om die uit te voeren in goud, zilveren of koper, om stenen te bewerken, om die in te zetten; om hout te snijden en werkzaam te zijn in allerlei arbeid. En zie, Ik heb naast hem gesteld Oholiab, de zoon van Achisamak, uit de stam Dan; en in het hart van ieder die kunstvaardig is, heb Ik wijsheid gelegd. Zij zullen alles maken, wat Ik u geboden heb.'

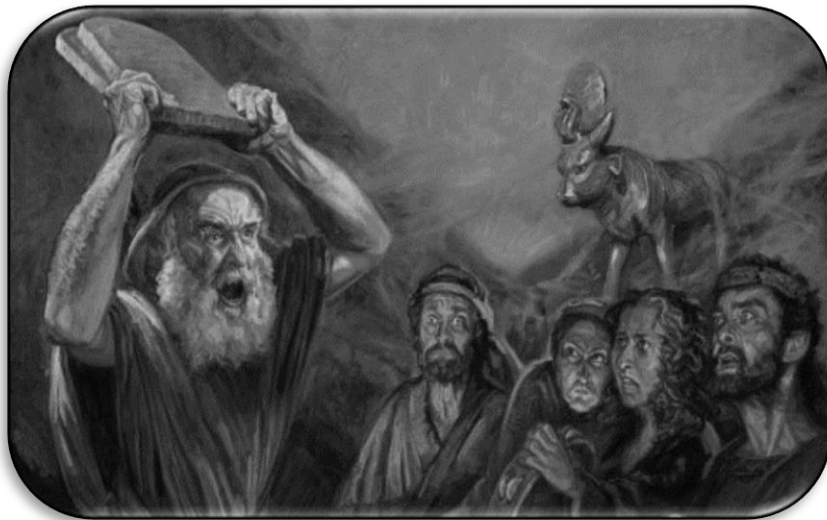
Voor Mozes is het een duidelijke zaak. Eén ding moet hij wel doen. Hij moet alles aan het volk gaan vertellen, wat de Heere gezegd heeft en wat Hij heeft mogen zien daar op de berg. 40 dagen is hij op de berg geweest. Best wel een lange tijd - 40 dagen. Ze hadden 50 dagen met Mozes door de woestijn gereisd. Nu zijn ze bij de berg, waar al zoveel is gebeurd en nu blijft hij 40 dagen weg. Bij Mozes zal het niet zijn binnen gekomen, 40 dagen met de Heere in de stilte.

Een lange tijd!? Welnee, we lezen er over in Exodus 33:11: 'En de Heere sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand spreekt met zijn vriend.' Mozes heeft een hoofd, dat vol is met de boodschap van de Heere, en een hart dat overloopt van blijdschap. Wat heeft hij het volk straks veel te vertellen. Ze gaan een tenthuis bouwen voor hun God, zijn God. Hij kreeg ook nog wat van de Heere mee om aan het volk te geven, twee platte stenen. Op die stenen had de Heere met Zijn vinger de 10 geboden geschreven.

Alles bij elkaar zal Mozes een gelukkig man zijn geweest. Maar dan zegt de Heere, Die alles weet en alles ziet in Exodus 32:7: 'Ga daal af, want uw volk, dat gij uit het land Egypte hebt gevoerd, heeft het verdorven.' Mozes gaat de berg af en hij weet nog niet, wat hem te wachten staat. Bijna beneden ziet hij, wat er in het volk gaande is. Ze hebben een god gemaakt van goud.

Dan wordt hij weer die oude Mozes, zoals toen met die Egyptische slavendrijver. Hij wordt heel erg boos. Hij smijt de twee stenen plankets op de grond, die de Heere hem heeft gegeven met de geschreven wet - Exodus 32:19.

Mozes spreekt een hartig woordje met het volk en stelt het volk dan voor de keus en roept: 'Wie voor de Heere is, die komt naar mij toe.' Het waren de Levieten, die kwamen. Zij moesten met het zwaard in de legerplaats rond gaan en doden een ieder zijn naaste. Ongeveer 3 duizend mannen werden gedood. Erg hè?

Zonden zijn vreselijk in de ogen van de Heere. Mozes gaat weer de berg op om met de Heere te praten. Hij pleit dan voor het volk en zegt: 'Heere ze hebben gezondigd, maar straf hen niet, maar straf mij dan maar.' Wat een middelaar hè? Hij is hier een type van de Heere Jezus. Maar de Heere zegt: 'Nee niet jij, maar wie gezondigd heeft, die schrap Ik uit mijn boek. Ga en reis verder met dat volk naar het land, dat Ik beloofd heb'.

We begrijpen, dat de Heere hun deze zonden niet vergaf. Was er dan geen vergeving meer? Nee? Wat dan? Gelukkig de Heere gaat er in voorzien. Hij gaat een offerdienst instellen. Als in het vervolg een zondaar een slachtoffer bracht en het bloed van dat dier tegen het altaar zou werpen, dan zouden zijn zonden bedekt worden. Maar niet weg zijn, en dus niet vergeven. Dit belangrijke punt is blijven bestaan, totdat de Heere Jezus Zich als offer liet doden en Zijn bloed stortte op de heuvel Golgotha.

Hier moet u denken, aan wat Johannes de Doper heeft geroepen: 'Zie het lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.' In Exodus 33:7 staat iets bijzonders geschreven, waar we niet aan voorbij willen gaan zonder daar uw aandacht voor te vragen. We lezen daar het volgende: 'Mozes nu nam een tent en spande

haar voor zich uit buiten de legerplaats, ver van de legerplaats, en noemde die: tent der samenkomst.'

Met grote nadruk wijs ik u er op, dat dit niet de tabernakel is. Ten eerste was die nog lang niet gebouwd en ten tweede moest de tabernakel nog midden tussen het volk komen te staan - Exodus 25:8. En over de bouw van de tabernakel is meer dan een jaar gedaan.

Met de grootste precisie is die gemaakt onder leiding van 2 mannen, die door de Heere bekwaam zijn gemaakt: Besaleël uit de stam Juda en Oholiab uit de stam Dan - Exodus 35:30.

Deze tent, de tent der samenkomst, ligt ver buiten de legerplaats. Bovendien ging Mozes er heen om met de Heere te praten en Jozua, zijn knecht, woonde waarschijnlijk in die tent. We lezen in vers 11: 'Mozes sprak daar met de Heere van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand spreekt met zijn vriend.' Door veel mensen, ook door voorgangers en dominees, wordt vaak gezegd, dat Mozes de tabernakel in en uit ging. Nee! Alleen de gezalfde Hogepriester mocht één keer per jaar het Heilige der Heilige binnengaan met reukwerk en met het bloed van de offerbok.

De tent, die hier in Exodus 33:7 wordt genoemd, is dan ook een heel andere met een heel andere functie. Er wordt in hetzelfde vers geschreven: 'Dat een ieder, die de Heere zocht, ging uit naar de tent der samenkomst buiten de legerplaats.' Het verschil met de tabernakel is zeer groot. Het 'tenthuis', want dat betekent de naam 'tabernakel', moest veel meer worden dan een tent. Het moet

de mensheid leren hoe geweldig groot de heerlijkheid is van de Verlosser, Die gekomen is, Zijn Zoon, onze Heere Jezus.

Ook weten wij inmiddels dat het een schaduwbeeld is van de echte tabernakel, Die in de Hemel is. De tabernakel in de woestijn mocht de hogepriester Aäron met het bloed van de offerbok binnengaan. De hemelse tabernakel is de Heere Jezus één keer met zijn eigen bloed binnen gegaan op de opstandingsdag, de zondag - Hebréeën 9:12. Wilt u daar eens aan denken, als u 's zondags in de dienst zit. Dat het een gedenkdag is, omdat op de eerste dag van de week de Heere Jezus met Zijn bloed het hemelse Heiligdom is binnengegaan! Het bloed, dat niet uw zonden bedekt heeft, maar weggenomen heeft. 'Ze zijn in de diepte der zee geworpen', zegt het Woord. Verder weg kan niet! Wat een grote dag is toch die eerste dag van de week, mijn lezer.

Het wordt nu tijd om ons bezig te gaan houden met de tabernakel, die nu nodig was voor het volk en voor de dienst van de Heere. Er moest een offerplaats komen en tevens een plaats, waar men de dankbaarheid kon brengen aan de Heere. We hebben de lijst al gelezen van wat er om de tabernakel te bouwen zoal nodig was - Exodus 28. Goud, zilver, koper enz., enz., enz. U vraagt u misschien af: 'Waren ze dan zo rijk?' Ja! Ze waren, zoals wij dat dan noemen, schatrijk.

Hoe kan dat nou? ze waren toch een verdrukt slavenvolk? Jazeker, maar ze hebben een God, Die zorgt. Hij zorgde ervoor, dat ze schatrijk het land Egypte verlieten. Hoe is dat dan gegaan? We lezen in Exodus 12:35: 'Voorts deden de Israëlieten naar het woord van Mozes en vroegen van de Egyptenaren zilveren en gouden voorwerpen en klederen. En de Heere bewerkte de harten van de Egyptenaren, dat zij het volk gunstig gezind waren, zodat zij hun verzoek inwilligden.'

Ziet u, de Heere zorgt voor hen. Ook voor ons en dat doet Hij niet half. Schatrijk gingen ze de woestijn in naar het Beloofde Land. Ja, het was wel een tegenvaller, dat het zo lang duurde die reis, maar toch! Het komt goed, als we maar eenmaal daar zijn! Maar o wee! Nu moeten ze veel van (hun) rijkdom afstaan voor de bouw van de tabernakel van de Heere. De collectezak komt er aan.

Voor we nu verder gaan, wil ik eerst mijn belofte inwilligen, die ik eerder heb gedaan aangaande het aantal van 3 miljoen mensen, weet u nog? Zo veel dacht u toen? Ik was eens aanwezig bij een lezing, die ging over de tabernakel. De dominee, die er ook bij aanwezig was, vroeg mij na afloop of ik nou echt geloofde, dat het wel 3 miljoen mensen geweest zijn. 'Gelooft u dat dan niet', vroeg ik hem? Zijn antwoord luidde: 'Wel nee, dat kan toch niet, dat is gewoon niet mogelijk.' 'Dominee het staat wel in mijn Bijbel', zei ik, 'alleen moet u de geschiedenis goed lezen.' 'Nou', zei hij, 'ik geloof het niet, er staat vast wat anders.' Mijn wedervraag aan hem was toen: 'Geloof u de rest dan wel, wat er in de Bijbel staat?' Zijn antwoord was: 'Het meeste wel, maar je moet wel je nuchtere verstand blijven gebruiken.'

'Dominee', antwoordde ik, 'met uw geloof zou Jona zeker verdronken zijn, maar mijn geloof zegt mij, dat hij 3 dagen later uit de mond van de grote vis werd gespuugd en zelfs op de plaats waar 2700 jaar later het bekende schip de Exodus zijn eerste Joden terugbracht. Op datzelfde strand van het Beloofde Land, wat toen bezet werd door de Engelsen.' De dominee haalt zijn schouders op en loopt verder. Gelukkig zijn niet alle dominees zo, maar toch!

Ik wil u laten zien, dat het wel kan kloppen. Dan gaan we aan de tafel zitten, waar de knechten van Mozes de (collecte) aan het tellen zijn. Er is namelijk een inzameling gehouden voor de kosten van de tabernakel. We lezen in Exodus 38:25, dat het zilver van de getelde der vergadering was; honderd talenten en duizend zevenhonderd en vijf en zeventig sikkels. Vers 26: 'Een halve sikkel voor ieder van de getelde van twintig jaar en ouder ten getalle van zeshonderd en drieduizend vijfhonderd en vijftig man.'

We maken nu het volgende rekensommetje: 1 talent zilver is 3000 sikkels x 100 = 300.000 duizend + 1775 = 301775 duizend. Ieder had een halve sikkel ge-

geven, dus zijn er 603.550 mannen geweest, die hebben gegeven. Dat klopt ook met wat er in vers 26 staat geschreven. Dus klopt het precies. Maar er staat ook duidelijk, dat het mannen waren van boven de 20 jaar. Weer gaan we een rekensommetje maken en we gaan uit van een normale situatie, d.w.z. de mannen zullen getrouwd zijn, dan verdubbelt het aantal weer met twee. Dan mogen we er ook van uitgaan, dat de gezinnen drie kinderen hadden, dus wordt het aantal nog eens drie keer vergroot. Ook lezen we in Numeri 2:33: 'De Levieten werden niet samen met de Israëlieten geteld, zoals Mozes geboden had.'

In Numeri 3:9 lezen we, dat het aantal van de Levieten 22.000 was. Dus, mijn waarde dominee, 3 miljoen kan wel degelijk waar zijn. Jacob was vierhonderd jaar eerder met 70 mensen naar Egypte gekomen. En nu waren het er al 3 miljoen. Wat denkt u? Zal dat misschien komen vanwege de belofte, die de Heere had gegeven aan Abraham in Genesis 15: 'Je nageslacht zal zo talrijk worden als het aantal sterren of als het zand der zee.' Hier in de woestijn zien wij, dat wat de Heere belooft, ook echt gebeurt.

Hoe het nu verder gaat met de bouw van de tabernakel, willen we bezien in een serie van negen studies over de tabernakel.

